

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

"ครู" ใ้รับการยกย่องจากสังคมตลอดมาว่าเป็นบุคคลที่มีเกียรติ เพราะใ้รับการมอบหมายภาระหน้าที่สำคัญในการอบรมสั่งสอนเยาวชนให้เป็นผู้มีคุณสมบัติและวิชาความรู้ เพื่อให้เติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติ ใ้รับรับผิดชอบต่อนอง ครออบครัว และสังคม ดังนั้น การฝึกหัดครูจึงมีความสำคัญอย่างมาก แมแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงตระหนักใน ความสำคัญของครูว่าต้องเป็นผู้มีคุณภาพดี การฝึกหัดครูต้องรับผิดชอบในการฝึกอบรม ปลุกฝังคุณสมบัติและทัศนคติที่ดีคือวิชาชีพครู กังพระบรมราชาโชวาทที่พระราชทานนิตินักศึกษายุเษารับพระราชทานปริญญาบัตรวิชาการศึกษาศึกษา เมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2510 ณ หอประชุมวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร มีความตอนหนึ่งว่า

...ขอให้ท่านตระหนักว่า ความเจริญหรือความเสื่อมของชาตินั้นขึ้นอยู่กับ การศึกษาของเยาวชน ผลการอบรมเยาวชนของท่านถือว่าเป็นเครื่องกำหนดอนาคตของชาติบ้านเมืองโดยแท้ เมื่อท่านใดเล็งเห็นหน้าที่ของท่านแล้ว ท่านต้อง พยายามทำควายกายและควายใจโดยเต็มกำลัง เพื่อให้ได้ผลสมบูรณ์ให้สมกับหน้าที่ สำคัญ...

และควายความสนพระทัยในการฝึกหัดครูอย่างแท้จริง จึงใ้พระราชทานพระบรม ราโชวาทที่เป็นประโยชน์แก่การฝึกหัดครูไว้หลายโอกาส เช่น เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2513 ณ กำหนักจิตรลดาการโราณ พระองค์ใ้พระราชทานพระบรมราชาโชวาทแก่ ผู้รับผิดชอบต่อการฝึกหัดครูและข้าราชการกรมการฝึกหัดครู มีความตอนหนึ่งว่า

...ขอให้ทุกคนพยายามรักษาความสุจริตศีลธรรมของกาเป็นครู แล้วควายหอกให้แก่ ครูที่ฝึกหัดคอยูเหาที่จะทำไ้ เพื่อให้บ้านเมืองเป็นบ้านเมือง โ้พิชระชาชช

พลเมืองเป็นคน คือ มีความรู้ และมีจิตใจสูง, ไม่เบียดเบียนกัน จะทำให้ส่วนรวมอยู่เป็นปึกแผ่น ทั้งครูทั้งหลายก็นับได้ว่าทำหน้าที่อย่างกล้าหาญอย่างฉลาด...¹

พระบรมราชาบาทที่อัญเชิญมา ณ ที่นี้ บอมน้ำให้เห็นไว้ว่าการศึกษาและครูมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศในทุกด้าน ดังนั้นการลงทุนทางการศึกษาจึงจำเป็นและมีความสำคัญมากสำหรับประเทศที่กำลังเร่งรัดพัฒนา เช่นประเทศไทย² โดยเฉพาะในขณะนี้การขยายตัวด้านวิชาการและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นไปอย่างรวดเร็ว การศึกษาจึงควรได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องทันต่อเหตุการณ์³ และแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) ก็ใ้กว้างวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้คือ

กระทรวงศึกษาธิการจะเร่งรัดพัฒนาการศึกษาทุกระดับและประเภทในความรับผิดชอบให้เหมาะสมกับสภาพเป็นจริงของประเทศ และในสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของสังคมและการพัฒนาประเทศโดยมุ่งให้การศึกษามีส่วนช่วยเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และทัศนคติเพื่อนำสังคมในอนาคตไปสู่จุดหมายปลายทางที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้จะโดยพยายามจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ด้วยความหวังจะให้การศึกษาพัฒนาไปสู่จุดหมายใ้้นั้น "ครู" นับเป็นกำลังสำคัญที่สุด เพราะนอกจากครูจะมีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษาอบรมเยาวชนของชาติ

¹ราช ษะอุม, "พัฒนาการอาชีพครูในประเทศไทย," (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 1.

²สายหยุด จำปาทอง, "การลงทุนกับการศึกษา," ครูปริทัศน์ 1 (มกราคม 2519) : 7.

³เกรียง กীরติกร, "ข้อคิดทางการศึกษา : การศึกษากับการพัฒนาสังคม," วารสารคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 5 (เมษายน-พฤษภาคม 2517) : 7.

ให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบแล้ว ครูยังเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และการพัฒนาประเทศอีกด้วย

ระบบการศึกษาของไทย ได้ให้ความสำคัญของครูตลอดมา และเมื่อพิจารณาจากประวัติการฝึกหัดครูแล้วจะเห็นได้ว่า เริ่มมีมาตั้งแต่การปฏิรูปการศึกษาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. 2435 โรงเรียนฝึกหัดครูได้ตั้งขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า "โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์" ที่โรงเรียนเล็ก ถนนบำรุงเมือง ต่อมาย้ายไปอยู่ที่วัดเทพศิรินทราวาส พ.ศ. 2446 โดยขยายหลักสูตรสูงขึ้น ถึงฝึกหัดครูมัธยม จนเมื่อมีการสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขึ้นในพ.ศ. 2459 การฝึกหัดครูก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อมา พ.ศ. 2461 การฝึกหัดครูได้กลับไปสังกัดกระทรวงศึกษาธิการตามเดิม และมีการวางระเบียบว่าด้วยการฝึกหัดครูของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2461 แยกประเภทของการฝึกหัดครูดังนี้

1. ฝึกหัดครูมัธยม (ชาย)	6. ฝึกหัดครูมูล (หญิง)
2. ฝึกหัดครูประถม (ชาย)	7. ฝึกหัดครูกสิกรรม (ชาย)
3. ฝึกหัดครูมูล (ชาย)	8. ฝึกหัดครูหัตถกรรม (ชาย)
4. ครูประกาศนียบัตรมณฑล (ชาย)	9. ฝึกหัดครูภาคเขียน (ชาย)
5. ครูฝึกหัดประถม (หญิง)	10. ฝึกหัดครู ณ ต่างประเทศ

การเปลี่ยนแปลงที่นับว่าสำคัญของการฝึกหัดครูคือ ในพ.ศ. 2471 ได้มีการเร่งรัดขยายการฝึกหัดครูทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ปรับปรุงวางระเบียบการฝึกหัดครูใหม่ ยกระดับพื้นความรู้ของผู้เรียนให้สูงขึ้น และยกฐานะของอาชีพครูให้สูงขึ้นถึงขั้นอุดมศึกษา โดยการโอนแผนกฝึกหัดครูมัธยมไปขึ้นกับคณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีกำหนดระยะเวลาการเรียน 3 ปี โดยผลิตครูมัธยม (ป.ม. จุฬาฯ) รุ่นแรกออกมาในพ.ศ. 2473 จำนวน 16 คน

การฝึกหัดครูได้ยกฐานะจากแผนกในกรมวิสามัญศึกษามาเป็นกรมการฝึกหัดครูเมื่อพ.ศ. 2497 โดยทำหน้าที่สำคัญ 2 ประการ คือ ทำการผลิตครูให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ และช่วยกรมต่าง ๆ อบรมครูประจำการให้มีวุฒิสูงขึ้น การฝึกหัดครูได้รับการปรับปรุง

ให้ก้าวหน้าขึ้นโดยลำดับ ในพ.ศ. 2497 ได้มีการตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาโดยยกฐานะจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร ทำหน้าที่ผลิตครูระดับปริญญา ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ในพ.ศ. 2499 ได้เปิดสอนถึงระดับปริญญาโท หลักสูตร 2 ปี ได้รับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ต่อมายกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในพ.ศ. 2517 แบ่งออกเป็น 8 วิทยาเขต

1. วิทยาเขตประสานมิตร	5. วิทยาเขตพิษณุโลก
2. วิทยาเขตปทุมวัน	6. วิทยาเขตบางแสน
3. วิทยาเขตพลศึกษา	7. วิทยาเขตมหาสารคาม
4. วิทยาเขตพระนคร	8. วิทยาเขตสงขลา

และในขณะนี้วิทยาเขตประสานมิตรก็ได้เปิดสอนถึงระดับปริญญาเอกแล้ว ส่วนวิทยาลัยครูในปัจจุบันสังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ และได้กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ มีฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเช่นกัน

สำหรับหลักสูตรครูมัธยมที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อพ.ศ. 2471 โดยที่ 2 ปีแรกเรียนที่คณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ อีก 1 ปี จึงไปเรียนฝึกหัดครูมัธยม ทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จปริญญาจากคณะต่าง ๆ ที่ประสงค์จะเป็นครูมาเรียนต่อได้อีก 1 ปี ต่อมาพ.ศ. 2497 แผนกครูศาสตร์ได้ขยายหลักสูตรเป็น 2 ปี เมื่อสำเร็จได้รับปริญญาครูศาสตร์บัณฑิต (ก.บ.) ส่วนหลักสูตร 4 ปี เริ่มขึ้นเมื่อพ.ศ. 2500 ในพ.ศ. 2504 ก็เปิดหลักสูตรปริญญาโท มีกำหนดเวลาเรียน 2 ปี และขยายถึงระดับปริญญาเอก

นอกจากนี้นโยบายและแนวทางการพัฒนาการศึกษาตามแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้วางนโยบายพัฒนาการฝึกหัดครูไว้เด่นชัดว่า "จะปรับปรุงระบบการฝึกหัดครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและปริมาณตรงกับความต้องการของประเทศ พร้อมทั้งส่งเสริมฐานะทางวิชาชีพและในค่านิยมวิชาชีพและสวัสดิภาพ"

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า "ครู" และ "การฝึกหัดครู" เป็นที่ยอมรับในทางสำคัญทางการศึกษาลดลงมา แต่ครูก็ไม่อาจเป็นครูที่ประสบความสำเร็จได้ ถ้าไม่มีความปรารถนาจะปฏิบัติงานครู¹ อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ครูที่มีคุณภาพนอกจากจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีจิตใจสูง เสียสละแล้ว ควรจะต้องมีความสนใจ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพด้วย ทั้งนี้เพราะทัศนคติของผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้เรียน²

จากการที่นิสิตนักศึกษาเลือกเข้าศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูต่าง ๆ ย่อมมีแรงจูงใจและเหตุผลในการเลือกที่แตกต่างกันไป ซึ่งทัศนคติต่อวิชาชีพครูย่อมแตกต่างกันไปด้วย แต่การถ่ายทอดความรู้ การจัดโปรแกรมการสอน ระยะเวลาการสอนและประสบการณ์วิชาชีพในสาขาวิชาการศึกษาที่ได้รับจากสถาบันฝึกหัดครู จะช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาชีพครูได้ เพราะทัศนคติจะเกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงได้เมื่อได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการเรียนการสอนที่นิสิตนักศึกษาคูได้รับจะช่วยสร้างทัศนคติต่อวิชาชีพครูไ้มาก แต่จากการสำรวจของกรมการฝึกหัดครูพบว่าผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครู ยังมีศรัทธา อุดมการณ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพครูในระดับต่ำ เมื่อจบแล้วไม่ได้ประกอบอาชีพครู ไม่ยอมไปสอนในชนบท และไม่ยอมเอาวิธีการสอนที่ได้รับการฝึกฝนมาไปปฏิบัติในการสอนจริงเพื่อส่งเสริมวิชาชีพของตน³ ซึ่งแน่นอนว่าย่อมทำให้ได้ครูที่ไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร และเป็นผลกระทบกระเทือนต่อระบบการศึกษาและการพัฒนาประเทศ ดังนั้นสถาบัน

¹Bertsand Russell, "The Function of a Teacher" แปลโดย
การวัลย์ เกษทอง. วิทยาสาร 30 (สิงหาคม 2513) : 6.

²Aaron Quinn Sartain, et al., Psychology Understanding Human Behavior (New York : McGraw-Hill Book Co., 1973), p.118.

³กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, "รายงานผลการประชุมปฏิบัติการระดับสูง," ครูปริทัศน์ 1 (มกราคม 2522) : 26.

ฝึกหัดครูทุกระดับควรปรับปรุงและพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพครูให้สูงขึ้น

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสังคมนา จึงมีความสนใจเกี่ยวกับการผลิตครูสังคมนาที่มีคุณภาพเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นว่าครูสังคมนาที่คั้นจำเป็นต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู เพราะครูสังคมนาเป็นผู้รับผิดชอบต่อการพัฒนาการของเด็กทั้งด้านวิชาการ พฤติกรรมและทัศนคติที่ดีมากกว่าครูสาขาวิชาอื่น ด้วยเหตุที่ว่า วิชาสังคมนาเป็นวิชาที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคมและธรรมชาติ โดยเน้นหนักไปในเรื่องการอยู่ร่วมกัน การใช้สิ่งแวดล้อมให้ตรงกับความต้องการของสังคม ให้คุณค่าทางความงอกงามและการพัฒนาการของเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือพัฒนาการการเป็นพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตย วิชาสังคมนาจึงเป็นวิชาที่รวบรวมประสบการณ์ทั้งมวลให้เด็กเข้าใจว่ามนุษย์มีความเป็นอยู่อย่างไร เรียนรู้วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในโลกและมีบทบาทในสังคมได้อย่างไรมีประสิทธิภาพ

ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งจัดให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาพุทธศักราช 2520 โค้บบรรจุวิชาสังคมนาเป็นวิชาบังคับ ผู้เรียนจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ต้องเรียนวิชาสังคมนาให้ครบตามที่กำหนด ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวิชาสังคมนาและครูสังคนามีบทบาทสำคัญต่อการศึกษามุ่งพัฒนาคุณภาพของพลเมืองและประเทศชาติ ครูสังคนาจึงควรตระหนักในความสำคัญในฐานะเป็นผู้มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาคนของชาติให้เป็นคนมีความกระตือรือร้น สามารถถักทอความเจริญสร้างการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี พึงทะนุถนอมสิ่งต่าง ๆ ในสังคมให้คงอยู่สืบต่อไปยังอนุชนรุ่นหลัง เราจึงต้องการครูสังคณาที่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง¹ และทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูของครูสังคณาจะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดสภาพในการฝึกอบรม ถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็กจนบรรลุเป้าหมายของวิชาสังคมนา

ด้วยความเชื่อในหลักจิตวิทยาที่ว่าทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่และความสำคัญของครูสังคณาในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงใคร่จะสำรวจ

¹จรรยา คุณมี, "ครูสังคมนา," วิทยาสาร 1 (พฤศจิกายน 2520) : 11.

และศึกษาทัศนคติของนิสิตที่เรียนวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ ในระยะก่อนและหลังฝึกสอน เพื่อหาข้อเท็จจริงซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงโปรแกรมการผลิตครูและการ เสริมสร้างทัศนคติต่อวิชาชีพครูให้แก่ นิสิตนักศึกษาครูต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอนสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในระยะก่อนและหลังฝึกสอน
2. เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอนสาขาวิชาสังคมศึกษา แยกตามกลุ่มที่เลือกอันคัมในการ เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์
3. เพื่อหาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโปรแกรมการผลิตครูของคณะครุศาสตร์

สมมติฐานในการวิจัย

1. ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอนสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในระยะก่อนฝึกสอนและหลังฝึกสอนมีความแตกต่างกัน
2. ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอนสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะแตกต่างกันตามกลุ่มที่เลือกอันคัมเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วางขอบเขตไว้ดังนี้

1. ตัวอย่างประชากร คือนิสิตชั้นปีที่ 4 ทั้งหมด ที่เลือกเรียนวิชาสังคมศึกษา เป็นวิชาเอกหรือวิชาโทตามโปรแกรมการสอนสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2522
2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูและการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติของนิสิตฝึกสอนที่เลือกเรียนวิชาสังคมศึกษา เป็นวิชาเอกหรือวิชาโทตามโปรแกรมการสอนสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2522 และหาข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

โปรแกรมการผลิตครูของคณะครุศาสตร์ต่อไป

ขอตกลงเบื้องต้น

1. แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอนสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้
2. ตัวอย่างประชากรตอบแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูตามความรู้ลึกที่แท้จริง และตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบเอง

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้อาจไม่สมบูรณ์ เนื่องจากสาเหตุดังนี้คือ

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้ควบคุมตัวแปร เกินอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อการวิจัย เช่น ฐานะทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว เป็นต้น
2. ตัวอย่างประชากรที่ตอบแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู อาจอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมในการตอบ เช่น มีความเคร่งเครียดเนื่องจากการเตรียมตัวในการฝึกสอน ป่วยหรือไม่เต็มใจที่จะตอบ ซึ่งอาจทำให้การตอบคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่จะนำผลการวิจัยในครั้งต่อไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมการผลิตครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร นักการศึกษา และสถาบันผลิตครูในการนำผลการวิจัยไปปรับปรุง เสริมสร้างทัศนคติต่อวิชาชีพครูแก่นิสิตนักศึกษาครูต่อไป
3. เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางแก่ผู้สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป

คำจำกัดความ

ทัศนคติต่อวิชาชีพครู คือ ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่ออาชีพครูซึ่งแฝงอยู่ในแต่ละบุคคล และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมใด ๆ ต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการ เป็นครูที่มาเราในแง่ที่เห็นควยไม่เห็นควย ยอมรับ หรือ ไม่ยอมรับ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เป็นการแสดงปรากฏการณ์ทางความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมเข้าด้วยกัน

นิสิตฝึกสอนสาขาวิชาสังคมศึกษา หมายถึง นิสิตที่เลือกเรียนวิชาสังคมศึกษา เป็นวิชาเอกหรือวิชาโท ตามโปรแกรมการสอนสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้ออกฝึกสอนในภาคต้น ปีการศึกษา 2522

อันดับในการเลือกเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ หมายถึง อันดับการเลือกคณะต่าง ๆ ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งผู้สมัครมีสิทธิเลือกได้ 6 อันดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย